

BK ENGHAVEN

10. Maj 2004

Årgang 3, Nr. 1

Vibeke Bøgetoft til
Europa-finalen i
Gold-Cup

Side 4



Stort interview med
Finn Hansen

Side 8

Spændende ferie-
minder fra Cuba

Side 10

Slutstillinger for alle
hold

Side 11

Klubmesterskab
2004

Side 23



Igen i år har et Mix-hold fået guld. I år Mix C.
De glade guldvindere er fra venstre Walther Nielsen, John Friis, Kirsten Nielsen, Frede Jensen og Karin Friis.

Kanonflot historisk sæson for BK Enghaven

4 Guldmedaljer
3 bedste herrehold til oprykning

Læs formandens indlæg side 2

Flotte præsentationer af Enghavespillere ved week- endens DM i Odense.

Martin Bøgehave fik bronze
Jimmy Østergård nåede semifinalen
side 24

Flyskræk sender Vibeke til Ukraine

Af Jette Lillebæk

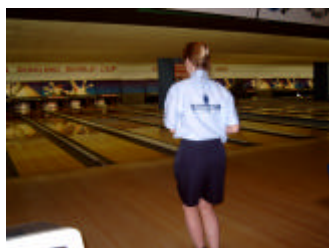
Vibeke Bøgetoft har vist flot spil hele vejen til landsfinalen som blev afviklet i World Cup Hallen i Rødovre, Skærtorsdag.

Suveræn vinder

Vibeke vandt klart grundspillet som bestod af seks serier med over 100 kegler. Det blev til hele 1109 kegler, hvilket svarer til et snit på knap 185. På andenpladsen kom Birgith Hviid, den senere vinder, med 1000 kegler, som giver et snit på 166,67.

Nerverne holdt ikke

I trinfinalen kunne Vibeke få lov at træne på nærliggende bane, mens nr. 2 og 3 dystede om at møde netop Vibeke.



Vibeke varmer op til finalen

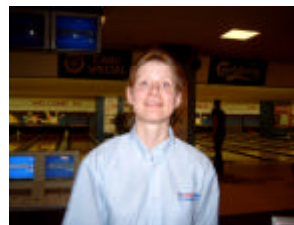
Vibeke havde haft nerverne siddende uden på tøjet under hele grundspillet, men i finalen lignede hun

nærmest et lagen, så bleg var hun. Det sås også tydeligt på hendes spil, hvor hun f.eks. tre gange lod en enkelt kegle blive stående efter 2. slag. Det blev kun til 150, dagens dårligste serie, mod vinderens 175.

Noget overrasket

Det var en MEGET skuffet Vibeke der så turen til Ukraine glippe.

Birgith Hviid havde dog dårligt lagt kuglen til side før hun fortalte Vibeke at rejsen var hendes, da hun ikke brød sig om at flyve.



Vibeke har netop fået besked på at hun skal til Ukraine

Den rigtige vinder

Vi var naturligvis glade på Vibekes vegne. Vi, hendes heppekor, var Thomas Alrø, Jette og Karsten Lillebæk og hendes søster Nina, der er bosat i København.

Også mange andre ønskede tillykke og var ikke i tvivl om at Danmark bliver repræsenteret ved den rigtige person.

Hendes modstander kunne jo spille helt uden nerver. Havde Vibeke kendt hendes beslutning var hun sikkert blev kåret som dagens vinder.

Christian Dalgaard "kun" nr. 4

Det var en meget skuffet Christian der sad og hang med hovedet, da han efter sidste indledende serie måtte erkende at han med en serie på kun 153 måtte vinke farvel til drømmen om at komme til Ukraines hovedstad, Kiev.

Christian begyndte svagt med kun 137 i første serie, men kom igen. Desværre kom han til at mangle 15 kegler for at komme i trinfinalen.



Christian Dalgaard, skuffet over sig selv, men gav dog fotografen et lille smil.

Pia GuldbRAND i 1995.

For syv år siden kunne en anden pige fra BK Enghaven tage af sted til europafinalen. Pia GuldbRAND vandt danmarksfinalen og fik dermed ret til at trække i landsholdstøj en uge.

Hvordan var det ?

Det var en kæmpe oplevelse som man kun får lov at opleve én gang.

Europafinalen var i Ålborg. Var det ikke en skuffelse ?

Overhovedet ikke. Havde det været udenlands havde jeg meldt afbud. Jeg vil ikke flyve.

Fik du god opbakning dengang ?

Fra klubben, nej, men Finn Hansen sendte mig ned til Intersport for at købe en træningsdragt og desuden kunne jeg få alle de træningstimer jeg havde brug for inden finalen uden beregning.

Har du et godt råd til Vibeke ?

Vær dig selv og nyd turen

Jette Lillebæk tager med

Visum er på plads, valutaen bestilt og flybilletterne er fremsendt. Siden Vibeke vandt semifinalen bød Jette Lillebæk at tage med til Ukraine, hvis



Vibeke Bøgetoft og Jette Lillebæk glæder sig til at komme til Kiev.

Afslutning på sæsonen

24. maj 2004

Vi slutter sæsonen den 24 maj 2004 med en gang **lotto-bowling** og lidt hyggelig samvær.

Vi spiller 3 serier lottobowling og efterfølgende hygger vi os med lidt mad og samvær samt glæder os over den fantastiske sæson vil har haft i klubben.

Menuen er endnu ikke fastlagt, men Claus vil givet diske op med et eller andet lækkert kl. ca. 19.15

Pris for hele herligheden inkl. puljen til lotto-bingo er 50 kr. uanset om du spiller eller ej. Klubben dækker resten af udgiften.

Da vi ikke alle kan spille kl. 18 vil det være rart, hvis de, der har mulighed for det, spiller kl. 17.

Af hensyn til mad og baner skal du tilmelde dig ved skranken, hvor du også kan afmærke tid for spillet.

**Senest tilmelding er den 22. maj 2004
til klubmesterskabet**

**Første træningsaften efter
sommerferien
mandag d. 2. august**

Hørt i krogene

Githa Lorenzen har købt et rækkehus i Børkop til indflytning 1. juli. Hun har allerede boet flere år i Børkop, i lejlighed. Hun og sønnen Mark får 112 kvm. til rådighed.

Claus Rasmussen er også i flyttehumør. Han har købt hus i Lindved.

Joan Kristensen var heldig ved et 9 tap stævne i Odense. Det var i påsken og indbragte 250 kr.

Inge B. Nielsen holdt ferie sidste uge af april. Den blev brugt til havearbejde.

Ingvard Olesen forlængede påskeferien da han sammen med sin kone var en uge på Madeira.

Kirsten Jessen og **Henrik Villadsen** venter deres første barn primo juni.

Børneværelset er klart, ifølge deres hjemmeside hvor også billedet stammer fra.



Vibeke og **Jes Jørgensen** tager midt i maj på bustur til Prag. I påsken gik turen til Berlin.

Tommy Larsen åbner ny proshop i Vejle Bowling Center: Se hans åbningstilbud på side 26.

Brian Jørgensen tager medio maj på studietur til Sicilien.

Gitta og **Leif Laursen** har netop været på en 4-dages bustur til Harzen.

Kirsten Jensen deltager ikke i klubmesterskabet i år. Tidligt d. 22. maj flyver hun til Kreta med sin datter og børnebarn samt en moster. Det er første gang Kirsten skal til Grækenland. Under ferien, der varer i 14 dage skal de bl.a. besøge en kusine der emigrerede for mange år siden.

Harry Flint har været ferieret nogle dage i Tyskland sammen med sin kone. De boede på et dejligt hotel, i byen Wittenberg, beliggende i det gamle Østtyskland.

Vibeke Bøgetoft forlader BK Enghaven efter denne sæson. Hun vil gerne prøve kræfter med 2. Division og har valgt at stille op for HBK i Horsens.

Under 4 Øjne

af Jette Lillebæk



Finn Hansen, tidligere ejer af Vejle Bowling Center tog imod Karsten og jeg en mandag formiddag. Han bor i dag i en beskyttet bolig i tilknytning til plejehjemmet Rosengården.

Finn, hvad skete der egentligt for knap 2 år siden da du blev syg ?

Det var en søndag. D. 25. August 2002. Jeg havde været ude at spille golf hele dagen på Himmerlands golfbane, hvor jeg også havde sommerhus i nærheden. Følte mig lidt træt, men ikke noget usædvanligt. Jeg ville derfor tidlig i seng. Soveværelse ligger på 1. sal og jeg havde lige fået min bluse af da jeg snubler i et løst tæppe og falder uheldigt ned på venstre skulder og får hovedet i klemme.

Kunne du ikke ringe efter hjælp ?

Gry, min kæreste, havde forsøgt at ringe mig op, men jeg kunne simpelthen ikke røre mig ud af stedet og jeg kunne ikke nå telefonen.

Hvornår fik du hjælp ?

Jeg fik først hjælp 24 timer senere da Gry dukker op.

Hun var straks klar over hvad der var sket. Jeg tænke bare på at komme op at stå og få noget rent tøj på. Jeg havde nemlig været nødt til at tisse i bukserne.

Hvad skete der herefter ?

Da falckfolkene kommer og vil løfte mig tror jeg selv jeg kan gå ned, men opdager jeg er lam i den ene side. Jeg havde fået en blodprop i hjernen. Jeg blev derefter kørt til Ålborg og blev scannet. Derefter til Farsø sygehus, hvor jeg lå til efter jul.

Derefter var jeg 1. mdr. på Vejle Sygehus hvorefter turen gik til Give, hvor jeg kom i genoptræning.

Hvordan synes du det går nu ?

Langsomt. Jeg har stadig ingen følelse i min venstre arm.

Heldigvis fejler mundtøjet ingenting ha´ ha´ ha´

Hvor længe har du boet her ?

Siden 1. marts sidste år

Er du glad for at bo her ?

Ja, den er godt indrettet og vældig hyggelig. Jeg valgte at bo her, da Mette og Carsten bor kun 5 min. herfra.

Hvad får du tiden til at gå med ?

Jeg går til svømning hver torsdag nede i Guldkrog Centret. Vandet er 32-33 grader. Det er rigtig godt og musklerne blev virkelig bløde.

Ellers går tiden med Tv, surfer rundt på nettet, læser lidt men tiden er lang.

Kan du deltage i noget på plejehjemmet ?

Ja, men det er jeg ikke interesseret i. Gennemsnitsalderen er på 80 år. Dem føler jeg ikke jeg har noget til fælles med.

Kan du lave mad ?

Jeg bryder mig ikke om det mad jeg kan få udefra, så jeg køber selv færdigretter jeg kan varme i ovnen.

Har du hjemmehjælp ?

Ja, for jeg kan ikke selv komme i tøjet, men nu kan jeg selv tage bad. Det har jeg kunnet efter et 3 ugers ophold i Spanien i februar/marts måned.

Du får vel også besøg ?

Ja nogle kommer da. Jeg har været skuffet over mine gamle golfvenner. Til gengæld har nogle gamle venner fra Randers besøgt mig.

Hvordan kommer du rundt ?

Jeg har et 3 hjulet eldrevet køretøj, men jeg tør tøj, men jeg

tør ikke køre på den ned i byen af skræk for at løbe tør for strøm. Jeg har søgt kommunen om at få en invalidebil, men har ikke fået svar endnu.

Hvordan ser fremtiden ud for dig ?

Jeg skal se at komme mere ud. Jeg havde en rigtig god dag i bowlingcentret ved oprykningsfesten og vil gerne komme derned lidt oftere nu hvor Claus har overtaget hallen.

Det er også rart at komme ud at tale med andre og at det ikke altid handler om sygdom alt sammen.

Savner du noget fra før ?

Mest det at gå ud at spille golf 4 timer. Ikke så meget spillet, men mere det sociale.



Finn i snak med Githa Lorentzen ved oprykningsfesten d. 25. April

Cuba Libre

Som overskriften antyder handler denne artikel om Cuba – en tur, som vi var på i januar 2004. Turen havde vi, som de fleste nok véd, vundet i cykelkampagnen: Vi cykler på arbejde.

Cuba Libre betyder egentlig Cubansk frihed, men er også navnet på den kendte rom og cola – nu véd vi, hvor Freddy har lært at drikke denne drik.

Nå men til turen – onsdag den 14. januar var vi 10 personer fra Vejle Amt som drog fra Vejle Hovedbanegård mod Kastrup. Forude ventede en samlet rejsetid på godt 18 timer før vi var tjekket ind på vores hotel i Havana.

Vi skulle flyve med Cubana-air, og der var absolut proppet så mange sæder ind i flyet som overhovedet muligt, så hvis man led af klaustrofobi eller havde lange ben var det absolut ikke sagen. Det cubanske flypersonale havde en hel del at lære med hensyn til hurtighed og det at være serviceminded, så det var så som så med servering af mad og drikkevarer. Vi havde imidlertid forsynet os med et spil kort og brugte meget tid på at spille Kasino, hvilket hjalp på kedsomheden.

Vel fremme i Havana begyndte en 14 dages oplevelsestur. Cuba var reelt det første sted Columbus kom til og det er ganske let at se, at Havana engang har været centrum for handel og søfart i Caribien. Havana er en flot by, især den gamle bydel, som er under kraftig renovering – bl.a. sponsoreret af Unesco og spanske provinser. Men spændende er det også at se revolutionspladsen, hvor Fidel Castro holder sine enormt lange taler. Det er nu ikke Castro man ser meget til i bybilledet, han kaldes kun den skæggede.

Helten over alle er Che Guevara – han er egentlig argentiner, men det er de ligeglade med på Cuba – overalt står der Hasta la Victoria Siempre (betyder hurtigt fremad mod sejren – et udtryk vi også kunne bruge i bowling) sammen med kæmpe portrætter af helten selv. Hver dag i skolerne og på caféer synges der hyldestsange til Che – jo den gamle revolutionære (Henning) blev helt rørt.



Vi var så heldige at få fat i en lokal guide – Juan Carlos – som bl.a. har været guide for Frank Esmann, da han lavede sin temaaften på DR 2 om Cuba. Juan Carlos er tidligere handicap-OL-svømmer og har via sin idræt bl.a. været i Danmark flere gange. Som i andre kommunistiske lande har sportsfolkene en stor stjerne, hvilket betyder at han er ret privilegeret i forhold til den almindelige befolkning, bl.a. har han ret til at købe en bil, men har ikke meget brug for den på grund af sit syn.

Juan Carlos var en god og velinformeret guide – han viste os primært rundt i den gamle bydel, hvor vi bl.a. så de barer og hoteller, hvor Ernest Hemmingway holdt til (vi nåede da også et par af hans favoritdrinks Mojito og Daiquiri), ligesom han kunne fortælle historier om Havana og dens indbyggere, som vi nok ikke havde fået på anden måde. Cubanerne er generelt fattige. F.eks. tjener Juan Carlos, som er universitetsuddannet, ca. 15\$ pr. måned som lærer, hvilket man reelt ikke kan overleve på – tænk på: vi betalte ham 5\$ hver for rundturen, altså over 3 månedslønninger. Rationering er cubanernes hverdag – de har f.eks. ret til at købe 250 g kylling hver 14. dag, en tube tandpasta hver 3. måned, 6 æg om måneden, 250 g ris hver måned men til får de 1 kg sukker om måneden – også på rationering, men hvem bruger 12 kg sukker om året

pr. person.? Ikke underligt, at den sorte økonomi er en naturlig del af dagligdagen og alle forsøger at skabe sig en biindtægt ved f.eks. at køre taxa i de gamle amerikanske biler fra 50'erne eller arbejde som tjener i turistområderne, hvor drikkepengene kommer lidt lettere. Vi fik næsten lidt dårlig samvittighed, når vi fik det store morgenbord med alt hvad hjertet kunne begære af lækkerier.



Fortsætter næste side



Måske kender du ikke meget til Cuba, men Havana-cigarer har du sikkert hørt om

Cuba Libre

Alt kan genbruges og alt kan bruges til at reparere med – mændenes yndlingsstilling er at stå foroverbøjet med hovedet ned i de gamle biler – der er stadig en vis embargo især fra USA, som overhovedet ikke hverken eksporterer til eller importerer varer fra Cuba, men der er tydelige forandringer på vej – alt kan købes, bare man har dollars nok.



Når man er så langt væk som Cuba bliver man nødt til at opleve så meget som overhovedet muligt – derfor tog vi en en-dagstur til det nordvestlige hjørne af Cuba – et område kaldet Pinar del Rio. Området er utrolig smukt og for de særlig interesserede er det også i dette område den bedste tobak dyrkes. Vi oplevede cigarfabrikker, tobaksmarker, utrolige naturfænomener og en kulturoplevelse ud over det sædvanlige – det var også på denne tur at vi købte de første "sorte" cigarer.

Efter 4 begivenhedsrige dage i Havana, hvor vi mindst må være



berettiget til en Hoplanål fra Dansk Vandrerlaug gik turen til ferieparadiset Varadero – et cubansk Bounty land – kun for turister.

Varadero er modsat Havana næsten blottet for cigarsælgere og lokalbefolkning. Varadero er en 20 km. lang tange med hoteller, lidt by og kridhvide strande og ekstremt blåt vand. Efter lidt forsinkelse og diskussion om værelset – vi var blevet lovet balkon - stod den på den første dukkert i det Caribiske hav – vandet var i januar 25 grader varmt – Cubanerne mente selv, at vandet var for koldt og selv

med dagtemperaturer på 28 grader syntes de, at der var så koldt, at man skulle have tre uldne striktrøjer på.

Efter 1½ dag i Varadero tog vi på en to-dages tur lidt rundt på øen – vi var bl.a. i Trinidad, som er en gammel sørøverby. Den er erklæret bevaringsværdig af FN og er nu under kraftig renovering – den er fantastisk smuk, og man drømte sig tilbage til gamle sørøverfilm. Derudover gik turen til Scanti Spiritus, hvor vi oplevede den ægte vare – her er ikke mange turister, og handlen foregår med den officielle mønt Pesos. Vi besøgte bl.a. også en skoleklasse og så, hvordan de spærrede en gade af, fordi de skulle have gymnastik – al bustransport i byen forgik med hestevogn – jo vi var kommet på landet. Turens sidste by var Santa Clara, som er Che´s by – her findes hans mausoleum og et monument over revolutionens sidste slag.



Tilbage i Varadero stod den på afslapning, sol og vandplaskeri. Vi lejede scootere og tøffede rundt på halvøen, hvor vi så en naturpark med bl.a. et termitbo, en 500 år gammel kaktus, huler hvor urbefolkningen havde boet, Al Capones sommerhus, som nu er en restaurant – derudover fik vi handlet lidt T-shirts, souvenirs, sandaler og nydt den lokale bryg – rom.

Læs afslutningen side 22